

Posłuchaj

()

Czytanie Ewangelii świętej według Łukasza

Łk 4:38-44
Onego czasu: Jezus, wyszedłszy z synagogi, wstąpił do domu Szymona. A świekra Szymona miała wielką gorączkę. i prosili Go za nią. I stanąwszy nad nią, rozkazał gorączce, a ta ją opuściła. I natychmiast powstawszy, usługiwała im.
A gdy zaszło słońce, wszyscy, którzy mieli chorych na rozliczne niemoce, prowadzili ich do Niego. A On na każdego kład ręce i uzdrawiał ich. Ustępowali też z wielu szatani wołając i mówiąc: «Ty jesteś Synem Bożym». Ale On gromiąc ich nie dozwala im mówić, albowiem wiedzieli, że jest Chrystusem.
A z nastaniem dnia wyszedł i udał się na miejsce samotne. Rzesza jednak szukała Go i przyszła aż do Niego. I zatrzymywali Go, aby nie odchodził od nich. Ale On rzekł im: «Potrzeba, abym i innym miastom głosił Królestwo Boże; bo na to jestem posłany». I nauczał w synagogach Galilei.

Homilia świętego Ambrożego, Biskupa

Księga 4. na Ewangelię wg św. Łukasza, rozdz. 4., blisko końca
Patrz na łaskawość Pana, Zbawiciela. Nie unosi się oburzeniem, nie obraża się ich występkiem, nie czuje się dotknięty wyrządzoną Mu zniewagą. Nie opuszcza Judei, choć Go znieważono; nie pamięta o tym, lecz pomny na swą łaskawość, to nauczając, to uwalniając od szatanów, to uzdrawiając, łagodzi serce bardzo niewiernego ludu. Dobrze święty Łukasz uczynił, iż najpierw powiedział o uwolnieniu mężczyzny od niegodziwego ducha, a potem dodał wiadomość o uzdrowieniu niewiasty. Albowiem Pan przybył, aby obie płci uleczyć; najpierw jednak ten powinien był zdrowie ducha odzyskać, kto pierwej został stworzony. Nie była pominięta ta, która raczej niestałością ducha, niż niegodziwością zgrzeszyła.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Wszyscy napełnieni byli Duchem Świętym i poczęli mówić, jako im Duch Święty mówić dawał.
* I zbiegło się mnóstwo ludzi mówiących: Alleluja.
V. Apostołowie mówili różnymi językami o wielkich sprawach Bożych.
R. I zbiegło się mnóstwo ludzi mówiących: Alleluja.

Lekcja 2

Pan w szabat rozpoczął swą uzdrawiającą pracę. Chciał przez to wyrazić, że nowe twórcze dzieło tam się rozpoczęło, gdzie dawne ongi ustało. Oznacza to jednocześnie, iż Syn Boga nie podlegał Zakonowi, lecz od początku był ponad Zakonem, i że nie przyszedł rozwiązywać Zakon, ale wypełnić. Nie przez Zakon bowiem został stworzony świat, ale przez Słowo, jak to czytamy: Przez słowo Pana powstały niebiosa. Nie jest więc Zakon rozwiązany, ale wypełniony, aby został odnowiony człowiek, który już upadł. Toteż Apostoł mówi: Zwlekłszy z siebie starego człowieka, obleczcie się w nowego, który według Boga stworzony jest.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Już was nie nazwę sługami, lecz przyjaciółmi moimi, albowiem poznaliście wszystko, co zdziałałem będąc pośród was, alleluja.
* Weźmijcie na siebie Ducha Świętego Pocieszyciela; Tego, którego Ojciec wam pośle, alleluja.
V. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, gdy czynić będziecie, co Ja wam rozkazuję.
R. Weźmijcie na siebie Ducha Świętego Pocieszyciela; Tego, którego Ojciec wam pośle, alleluja.
V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
R. Weźmijcie na siebie Ducha Świętego Pocieszyciela; Tego, którego Ojciec wam pośle, alleluja.

Lekcja 3

I dobrze się stało, że w szabat rozpoczął, aby okazać, iż jest Stwórcą i do dzieł – dzieła dodaje, i w dalszym ciągu prowadzi dzieło, które już sam rozpoczął. Jeśli budowniczy chce dom odnowić, to nie rozpoczyna od fundamentów, lecz od szczytu zaczyna usuwać to, co się zestarzało. I tak tam najpierw rękę przykłada, gdzie poprzednio zaprzestał pracy. Następnie od mniejszych rzeczy rozpoczyna, aby przejść do większych. Uwolnić od szatanów i ludzie mogą, ale słowem Boga; rozkazać jednak zmarłym, aby zmartwychwstali, jest to tylko w mocy Bożej. Może też owa niewiasta, świekra Szymona i Andrzeja, była figurą naszego ciała, które trawione gorączką różnych występków, płonęło przeróżnymi żądzami. Powiedziałbym, iż nie jest mniejsza gorączka wywołana miłością, jak ta, która ciało trawi. Tamta rozgorączkowuje ducha, ta zaś ciało. Naszą bowiem gorączką jest chciwość; naszą gorączką jest żądza zmysłowa; naszą gorączką jest rozpusta; naszą gorączką jest żądza sławy; naszą gorączką jest skłonność do gniewu.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related